

ROCKWOOL FONDENS FORSKNINGSENHED
ROCKWOOL FOUNDATION RESEARCH UNIT

Socialudvalget
SOU alm. del - Bilag 279
Offentligt

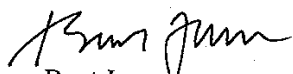
1. juni 2010
BEJ/mbs

Socialudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET
- 1 JUNI 2010
Den Centrale Indlevering

Vedlagt fremsendes 30 eksemplarer af Rockwool Fondens Forskningsenheds maj 2010 nyhedsbrev.

Med venlig hilsen

Bent Jensen

Paradoks på anbringelsesområdet:

Hjemtagelser skaber svingdørsbørn

Af de godt 5.000 børn, som anbringes uden for hjemmet hvert år, bliver cirka halvdelen efterfølgende taget hjem til mor og far igen i forventning om, at forholdene har vendt sig til det bedre.

Det er imidlertid langt fra altid tilfældet. Faktisk er det kun halvdelen af de hjemtagne børn, som bliver hjemme. For den anden halvdel bliver tiden hos mor og far kun en parentes. De må igen pakke kufferten for på ny at blive anbragt.

Det viser en ny analyse fra Rockwool Fondens Forskningsenhed af de seneste årtiers indsats over for børn, som bliver anbragt uden for hjemmet. Analysen er den mest omfattende granskning nogensinde af registeroplysninger om emnet. Alle anbringelser, det vil sige flere end 100.000 i perioden fra 1982 til 2005, indgår i analysen.

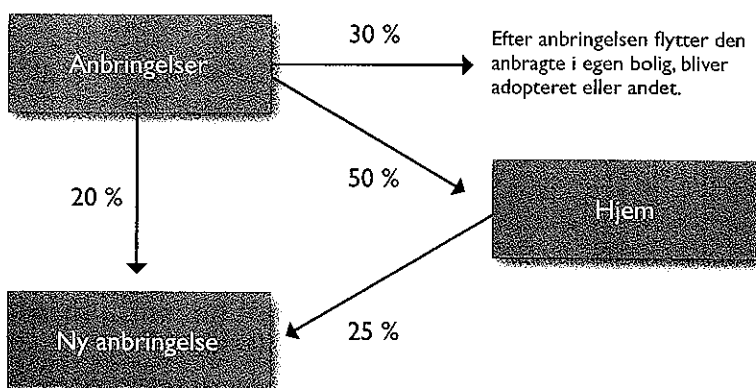
Det viser sig, at det typiske billede er, at et anbragt barn kun får én anbringelse i løbet af sin barndom. Seks ud af ti anbragte børn oplever kun at blive anbragt én gang.

Andre børn oplever dog mange skift – de såkaldte *svingdørsbørn*. Det gælder især de 25 pct. der bliver anbragt på ny efter en hjemtagelse. Nogle ganske få når at opleve flere end ti anbringelsessteder i løbet af barndommen.

Det sker relativt sjældent, at en anbringelse må opgives, fordi den er mislykket. For hver ti anbragte børn ender kun to direkte i en ny anbringelse. Et sådant institutionsskift er ikke nødvendigvis et udtryk for en mislykket anbringelse. Fx er visse institutioner kun for små børn.

Udgifterne konstante siden 2001

I analysen fokuseres der også på, hvordan udviklingen i udgifter har været. Ifølge Signe Hald Andersen, seniorforsker i Rockwool Fondens Forskningsenhed, har det offentlige udgifter ligget nogenlunde fast de senere år: "Kommunerne har rustet voldsomt op på forebyggelsen, og det koster selvfølgelig penge. Alligevel har de

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Danmarks Statistik.

Hver gang ti børn anbringes uden for hjemmet, vil tre børn opleve at forblive på anbringelsesstedet, indtil de bliver voksne. To vil gå videre i en ny anbringelse, mens fem på et tidspunkt vil blive taget hjem til mor og far. Af de fem oplever halvdelen, at de igen bliver anbragt.

samlede udgifter til at forebygge og anbringe været ret konstante."

Ifølge Signe Hald Andersen rejser der tit spørgsmål om, hvorvidt danske kommuner er for tilbageholdende med at anbringe børn. Det sker som regel, når medierne beretter om endnu en sag, hvor børn bliver mishandlet af deres mor og far.

"Det kan naturligvis ikke afvises, at for få bliver anbragt. Men det er også værd at diskutere, om vi anbringer de rigtige. Faktum er, at kommunerne – trods satsningen på forebyggelse – stort set anbringer lige så mange børn uden for hjemmet, som de altid har gjort. Det er ganske mange sammenlignet med fx Sverige, som i perioder kun anbringer halvt så mange som os," siger Signe Hald Andersen.

Analysen er lavet i et samarbejde mellem Rockwool Fondens Forskningsenhed og lektor Frank Ebsen (Forskningscenter for Socialt Arbejde, Metropolit), lektor Mette Ejrnæs (Økonomisk Institut, Københavns Universitet), lektor Morten Ejrnæs (Institut for Sociologi, Ålborg Universitet) og ph.d.-studerende Signe Frederiksen (Handelshøjskolen i Århus og AKF).